

رابطه بین کیفیت زندگی و توسعه پایدار گردشگری در روستای ورکانه همدان

نظام‌علی وفایی^{۱*}، علیرضا محمدعلیزاده^۲

۱- کارشناسی ارشد توسعه روستایی، کارشناس اعتباری بانک کشاورزی همدان

۲- کارشناس حسابداری، بانکدار بانک کشاورزی همدان

Vafadari4030@gmail.com

چکیده

توسعه گردشگری در بسیاری از کشورهای درحال توسعه توانسته است اثرات اقتصادی مثبتی را به ارمغان آورد. این بخش نه تنها قادر به ایجاد اثرات مثبت اقتصادی مستقیم است بلکه می‌تواند برای سایر بخش‌ها نیز به عنوان محرکی عمل کرده و موجب شکوفایی آنها شود. محیط روستایی از مهمترین دارایی‌های هر منطقه به شمار می‌آید و دلیلی برای آغاز بسیاری از سفرهای تفریحی و سفرهای یکروزه در سراسر جهان می‌باشد. که شکل‌گیری گونه‌های جدید گردشگری و تغییر در اشکال عرضه و تقاضای گردشگری بر اهمیت آن افزوده است. این افزایش تقاضا در دهه‌های اخیر با آسیب‌های محیطی و فرهنگی اجتماعی ناشی از بهره اقتصادی و تأثیرات ناشی از حضور گردشگران در محیط آسیب‌پذیر روستایی منجر به افزایش روز افزون توجه به مسائل پایداری توسعه در گردشگری روستایی گشته است. با توجه به اهمیت موضوع توسعه پایدار گردشگری روستایی در این پژوهش بر آنیم که ببینیم آیا می‌توان با استفاده از کیفیت زندگی موجود در بین ساکنان روستا، دستیابی به توسعه پایدار گردشگری را تسهیل کرد و هزینه‌های لازم برای دستیابی به این هدف را کاهش داد. در همین راستا روستای ورکانه به عنوان یکی از مقاصد که در سال‌های اخیر با استقبال گسترده گردشگران رو به رو شده است اما متأسفانه به دلیل نبود برنامه‌ای منسجم برای توسعه پایدار گردشگری شاهد بروز آثار منفی اقتصادی و فرهنگی بوده است، برای مطالعه انتخاب شد. جامعه آماری بر طبق سرشماری سال ۱۳۹۶، ۳۰۰ نفر بودند که از این تعداد، ۱۷۵ نفر به عنوان نمونه در دسترس انتخاب شدند. ابزار به کار رفته در این پژوهش پرسشنامه بوده است و سوالات بر اساس طیف ۵ تایی لیکرت سنجیده شدند. برای ارزیابی مدل پژوهش از نرم افزارهای آماری لیزرل و SPSS استفاده شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از آمار استنباطی صورت گرفت. یافته‌های پژوهش نشان داد که بیشترین همبستگی بین شاخص درآمد- کیفیت زندگی و توسعه پایدار وجود دارد. در مجموع از تجزیه و تحلیل یافته‌های پژوهش می‌توان نتیجه گرفت کیفیت زندگی بر دستیابی به توسعه پایدار گردشگری تأثیر دارد.

واژگان کلیدی: کیفیت زندگی، توسعه پایدار گردشگری، روستای ورکانه

مقدمه

بنابر اعلام "سازمان جهانی گردشگری سازمان ملل" (UNWTO)، به رغم بی‌ثباتیهای اقتصادی، آمار گردشگران بین‌المللی برای نخستین بار در سال ۲۰۱۲ از مرز یک میلیارد نفر عبور کرده است. با توجه به این رشد چشمگیر و اهمیت اقتصادی، گردشگری ابزاری کارآمد برای دستیابی به توسعه اقتصادی و اجتماعی در مناطق مقصد به شمار می‌رود.